ஸ்ரீராமஜயம்.

கோபாலகிருஷ்ணதாசர்

செய்தருளிய

எம்பிரான்சதகம்

மூலபாடம்.

இஃது

ஊ - புஷ்பரதசெட்டியாரால்

தமது

கலாரத்நாகர அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சென்னை:

1887.

ஸ்ரீராமஜயம்.

எம்பிரான் சதகம்.

காப்பு.

என்றுந் திருமாற்கே யாளாவே னெம்பெருமான்
என்று மெனக்கே பிரானுவான்—என்றும்
பிறவாத பேருளன் பேரா யிரமும்
மறவாது வாழ்த்துகவென் வாய்.

பாயிரம்.

ஆழ்வார்கள் பன்னிருவர் பாடல்போற்றும்
அரிபத்தன் கோபால கிருஷ்ணனன்பால்
கேள்வியாற் றனதறிவின் மிகுதியாலுங்
கிருபைகூர் குருகடா க்ஷத்தினுலும்
தாழ்வில்லா வெம்பிரான் சதகந்தன்னேச்
சாற்றினுன் போற்றியன்ப ரோத்தும்வண்ணம்
கேள்விய லனுதினமுங் கீர்த்திப்பார்கள்
கிளர்விஷ்ணு வைகுந்தத் துளராய்வாழ்வார். (க)

பிடிபடா மறைபடித்து வேதமார்க்கப்
பிரதிஷ்டா பஞசார்ய ருபதேசத்தை
அடைவுடனே யெழுபத்து நால்வர்க்கீந்தே
அவர்கள்சிங்கா தனக்குருக்க ளாகவைத்தோர்
உடையவரொம் பெருமானுர் பாஷ்யகாரர்
உயர்பூதூர் வள்ளலார் நினேந்தோர்க்கெல்லாம்
இடரறுக்கு மெதிராசர் விப்பிரதுங்கர்
எங்களிரா மாநுசர்தா ளிறைஞ்சுவோமே. (உ)

கிம்புருடர் கருடர்காந் தருவர்சித்தர்
கின்னரர்வித் தியாதரர்சங் கீதம்பாடத்
தும்புருநா ரதர்சனகா திபர்நற்சேடன்
சுரருடனே ரிஷிமுனிவர் பலரும்போற்ற
அம்புயனுன் மறையோத வீற்றிருக்கும்
அச்சுதனே யுனக்கென்றன் புன்சொல்லாலே
எம்பிரான் சதகமென விருத்தத்தாலே
இசைப்பதற்கே முன்னிற்பா யெம்பிரானே. (௩)

பாயிர முற்றிற்று.

நூல்.

திருமாது வீற்றிருக்குங் கமலமார்பா
திகிரிசங்கந் தரித்தருளுஞ் செய்யகையா
கருமாணிக் கக்கிரிபோ னிறத்தமெய்யா
கதிரிரவி மதியிரண்டுங் கண்ணுங்கண்ணு
அருமாம றைப்பொருளா மாதிதேவா
அனைத்துலகும் படைத்தளித்திட் டழிக்குமையா
இருபாத மலர்போற்ற மெய்யர்நெஞ்சில்
இருந்திநா ராயணனே யெம்பிரானே. (க)

மாதவநீ திருமங்கைக் குபதேசித்த
மந்திரஞ்சே னைபதிமெய்ச் சடகோபன்சீர்
நாதமுனி யுடனுய்யக் கொண்டார்மிக்க
ஞானமணக் கானம்பி யாளவந்தார்
நீதிபுனை பெரியநம்பி யுலகம்போற்றும்
நிகரிலிரா மாநுசனல் லுபதேசம்பெற்
றேதமற வெழுபத்து நாலுபேருக்
கெதிராச னுரைக்கவைத்தா யெம்பிரானே. (உ)

பூதலத்தி லுண்டான தலங்கள்தம்மில்
　　புண்ணியகோ டித்தலமொன் றுய்ந்துபார்த்தே
வேதநெறி யாலாதிப் பிரமன்றனும்
　　மிக்கதிருக் கச்சியில்வந் திறங்கியுற்றே
ஆதரவா யத்திகிரித் தலத்திலோமம்
　　அன்றவன்றன் பண்ணவந்த வோமகுண்டத்
தேதமற வந்துதித்தே வரங்களீந்தாய்
　　எண்ணரிய வருளாளா வெம்பிரானே. (௫)

உன்னுடைய வுடன்மயமே பூமியெல்லாம்
　　உனதுசெவ்வாய் நீர்மயமே யுதகமெல்லாம்
மின்னியநின் கண்மயமே தேயுவெல்லாம்
　　வீறியநின் சுவாசமய மேகாற்றெல்லாம்
நின்நினைவின் மயமேயா காயமெல்லாம்
　　நின்மூர்த்தி மயமுயிர்க ளுணர்விவெல்லாம்
என்னுடலோ டுயிர்செய்கை யெல்லாநீயே
　　இரண்டுபண்ணி யலைப்பதென்னே வெம்பிரானே

அருளாளா வேகவதி நதிசூழ்கச்சி
　　அஸ்திகிரி நாதாவே தாகமத்தின்
பொருளாநா ராயணனே வாசுதேவா
　　புண்ணியகோ டிக்கிறைவா தேவராசா
மருளான விரணியன்றன் குறித்ததூணில்
　　வந்துதித்த நரசிங்கா வரதராசா
இருளான தனுகாம னின்றுள்போற்றி
　　ஈடேற நினைவளிப்பா யெம்பிரானே. (௬)

பண்ணியிடும் பணிபலவே பொன்னொன்றேயாம்
　　பாண்டத்தின் பேர்பலவே மண்ணொன்றேயாம்
வண்ணமிகும் பசுபலவே பாலொன்றேயாம்
　　வகையேழி னுடல்பலவே சீவனொன்றும்

நண்ணுமறு சமையங்கள் பேர்வேறல்லால்
நாதனீ யொருவனே யவர்கடம்மை
எண்ணியே செயுந்தொண்டர் பூசைக்கெல்லாம்
இரங்கிவரந் தருகின்ற யெம்பிரானே. (௬)

கேசவநா ராயணமா தவகோவிந்த
கிளர்விஷ்ணு மதுசூத கேடிலாத
நேசதிரி விக்கிரமனே வாமனசீர்
நிறைந்தருளுஞ் சீதரா விருடிகேசா
மாசிலெழில் சேர்பதும நாபாவெங்கும்
வளர்தாமோ தரவெனும்பேர் பன்னிரண்டிற்
கீசன யெண்டிசையுள் புறம்புகீழ்மேல்
இவையிரா றிடத்துறைவா யெம்பிரானே. (எ)

சங்கரஷ ணவாசு தேவாமுத்தி
தரும்பிரத்தி யும்மனவ னிருத்தாசீர்
துங்கபுரு டோத்தமனே யதோட்சசாவெஞ்
சுடர்நார சிங்கவெழி லச்சுதாநீள்
அங்கசெனர்த் தனவுபேந் திரனேமிக்க
வரிகிஷ்ண வென்றுதிரி சந்திதோறும்
எங்குமுள்ள பூசுரர்கள் சந்திபண்ண
இருத்திநா ராயணனே யெம்பிரானே. (அ)

அச்சுதனே மாதவனே தேவதேவா
ஆதிபுரு ஷோத்தமனே யரியேமாலே
பச்சைநிறக் காகுத்தா வாசுதேவா
பரந்தாம னேமுகுந்தா பதுமநாபா
நச்சரவின் மிசைநடித்த கோவிந்தாஸ்ரீ
நாராய ணகேச வாவென்றுன்னை
இச்சையுடன் றுதிப்பதுவே யெனக்குப்போதும்
இதற்கிணையா யேதுமில்லை யெம்பிரானே. (௯)

பரப்பிரம மாமாதி மூலமேநீ
படைத்தளித்திட் டழித்துவிளை யாடவென்றே
திருத்தமுடன் பிரமாவாய்ச் சிருஷ்டித்தன்றே
ஸ்ரீபதியாம் விஷ்ணுவா யுயிரைக்காத்து
உருத்திரனு யுயிரையெல்லாஞ் சங்கரித்திட்
டோருருவே மூன்றுருவாய் மூன்றுமொன்ருய்
இருக்குமெழி லச்சுதநின் மகிமைசற்றும்
இமையவர்க்குங் காணவரி தெம்பிரானே. (க0)

சிட்டிக்கப் பிரமாவைக் கருணையாலுன்
திருநாபிக் கமலத்தே செனிக்கச்செய்தாய்
மட்டற்ற செனனமெல்லாங் காமத்தாலே
வர்த்திக்க மன்மதனை மனத்திற்றந்தாய்
கெட்டுற்ற விப்புவியிற் பிறந்தவெல்லாம்
நீருக்க வுருத்திரனைப் பிரமனீந்தான்
இட்டத்தே யேகனு யிராதேயிங்ஙன்
என்செய்தா யச்சுதனே யெம்பிரானே. (கக)

பலர்கூடி யிருந்தசந்தை கலைந்ததொக்கும்
பழுத்தாலிற் பறவைகள்சேர்ந் தகன்றதொக்கும்
நலமாகச் சூளையொன்றில் வெந்தபாண்டம்
நாற்றிசையும் போயுடைந்து போவதொக்கும்
சலமீதில் மிதந்திரண்டு காஷ்டங்கூடிச்
சடக்கெனவே பிறிந்ததொக்குஞ் சமுசாரந்தான்
இலதாகத் தெளிந்துனது திருத்தாள்போற்றி
ஈடேற நினைவளிப்பா யெம்பிரானே. (கஉ)

அறக்கொடிய பவமெடுத்தா லதினூருண்டில்
ஐம்பதுநித் திரைபோய்மற் றைம்பதாண்டில்
சிறுக்குழந்தை பேதையொடு பாலனென்றே
திரிந்துபசி பிணிமூப்புத் துன்பமேவிக்

கறுத்தமயிர் வெளுத்துடலங் கூனிப்பல்போய்க்
  காதுகெட்டுக் கண்மூடிக் குழறிப்பேசி
இறக்கமற்றுக் கிடந்திறக்கும் பிறவிவேண்டேன்
  இனிக்கரையேற் றச்சுதனே யெம்பிரானே. (கங)

பாதத்திற் பிரியாம லிருக்குங்கங்கை
  பரமேட்டி பிறந்ததுந்திப் பதுமத்தண்பூ
தீதற்ற கௌத்துவமா மணிபூணாரம்
  தேசுளபீ தாம்பரம்நீ யுடுக்குங்கூறை
வேதத்தை விரிஞ்சனுக்கு நீபோதித்தாய்
  விண்ணவர்க்குன் றிருக்கையா லமுதமீந்தாய்
ஏதுற்று நாரணனே யுனைப்பூசிப்பேன்
  இமையவர்தம் பெருமானே யெம்பிரானே. (கச)

அன்னாதி யாமரியே யுனதுநாமம்
  ஆயிரத்திற் பலவாத லொன்றேயாதல்
பன்னாளுங் கீழ்குலத்தோ ரொண்ணினாலும்
  பாலிருக்குங் கோபாலர் பாண்டமொப்பார்
நின்னாம மெண்ணாமற் றற்கம்பேசும்
  நெறியில்லார் குலம்பார்ப்பா ரானக்காலும்
இன்னாத கள்ளிருக்கும் நவபாண்டத்திற்
  கிணையிதுசத் தியமரியே யெம்பிரானே. (கரு)

வளைவான பெரும்பல்லு மெரிந்தகண்ணும்
  மைம்மலைபோற் காத்திரமு முடையகாலன்
அளவான பெரும்பாசங் கொண்டேயென்றன்
  அங்கத்தைப் பிணமாக்கி யாவியென்னும்
ஒளிவேறா யாதனு சரீரக்கூட்டில்
  உறப்பண்ணித் தெண்டிக்கு மிடரானாயேன்
இளையாம லிப்பொழுதே யடிமைகொள்வாய்
  இறைவாநா ராயணனே யெம்பிரானே. (கசு)

அச்சுதநின் மெய்யடியா ருகந்தேயிட்ட
தணுவெனினு மகமேரு வாகக்கொள்வாய்
நிச்சயமா யுனைநம்பி யெண்ணுமூடர் [யால்
நினைந்திடிலோர் நூற்றையொன்று வுங்கொள்ளா
நச்சிமற்ற பிதிர்க்களுக்குந் தேவருக்கும் [எம்
நமஸ்கரித்துப் படைத்தவெல்லா நதியின்வெள்
இச்சையுடன் சமுத்திரத்தே சேருமாப்போல்
எல்லாங்கைக் கொள்கின்று யெம்பிரானே. (கஎ)

தந்தைதாய் தினும்பண்டம் பிள்ளைவாயில்
தாணிட்ட சேடத்தைக் கேட்டுவாங்கிச்
சிந்தைமகிழ்ந் தின்பமுறத் தின்னுமாப்போல்
தேவாவுன் னுடைமையைநீ யடியார்க்கீய
அந்தவுன்றன் மெய்யடியார் பத்தியாலே
அளித்தகூ ழமுதினையுண் டேப்பமிட்டே
இந்திரைக்கு மிதுதிட்டங் காட்டித்தொண்டர்
ஏற்றமதைத் தெளியவைத்தா யெம்பிரானே. ()

மன்னவராய் வாழ்ந்துசுகித் திருந்தபேரை
வறுமையராய்ச் சலித்திரந்து திரியவைப்பாய்
அன்னமரி தாயிரந்து திரிந்தபேரை
அதிகராய் வாழ்ந்துசுகித் திருக்கவைப்பாய்
நின்னருளே யல்லாமல் யாவருக்கும்
நினைத்தபடி நேரொண்ணு தாகையாலீ
தென்னதிரு விளையாட்டுன் மகிமைசற்றும்
இமையவர்க்குங் காணவரி தெம்பிரானே. (கசு)

அருளுடன்மீன் பார்த்தக்காற் சினைதான்குஞ்சாம்
ஆமைமுட்டை தாய்நினைந்தாற் குட்டியாகும்
பரிசத்தாற் பறவைமுட்டை குஞ்சதாகும்
படியிலிவை யிற்கடையாக் கிடக்குநாயேன்

கருணையினாற் குருமூர்த்தி பார்த்ததாலும்
கருத்தாரத் திருவுளத்தே நினைத்ததாலும்
இருபதத்தைத் தலையில்வைத்த பரிசத்தாலும்
இருளறுத்தே னச்சுதனே யெம்பிரானே. (உ௦)

சக்கரஞ்சங் கிருபுயத்திற் பொறித்தபின்பு
தயவுடனே பன்னிரண்டு திருமண்சாத்திச்
சிக்கெனவே தாசனென்று நற்பேரிட்டுச்
செவிகுளிர மந்திரமு முபதேசித்து
அக்கினியிற் செந்துளவக் காஷ்டங்கூட்டி
ஆவினெய்யாற் புனர்சென்ன வோமம்பண்ணி
இக்கிரியை யைந்தினாற் றிருத்திக்காக்கைக்
கெழிற்குருவா யுதித்தனையே யெம்பிரானே. ()

மணியிசைக்கா வந்திடுமான் செவியால்மாயும்
மகிழ்புணர்ச்சிக் காகவிப மண்ணிற்சிக்கும் [ம்
கணில்விளக்கைக் கண்டுவிட்டில் வீழ்ந்துபொன்று
கடுந்தூண்டிற் கவ்விமச்சம் வாயான்மாளும்
அணுகியளி நாசியிற்செண் பகமோந்தெய்க்கும்
ஐம்பொறியு முடையநா னலைந்திடாமல்
இணையிலுப தேசத்தாற் றிருத்திக்காக்கைக்
கெழிற்குருவா யுதித்தனையே யெம்பிரானே. ()

ஆகாரம் நித்திரைமை துனம்பயந்தான்
அனைத்துயிர்க்கு முண்டுநரர்க் கதிகம்ஞானம்
சேகாரு நல்வினைதீ வினையிரண்டால்
சிற்றின்பம் பேரின்பஞ் சேர்ந்திடாமல்
நாகாரி வாகனனே கேசவாநின்
நற்பதங்கண் டேறக் குருவுரைக்கும்
ஏகாந்த வுபதேசப் பொருளைநம்பி
எண்ணமெய்ஞ்ஞா னந்தருவா யெம்பிரானே. ()

பெருத்திருந்த பூசினிப்பூ வின்கீழ்க்கொட்டை
பெருத்துயர்ந்து காயாப்பூத் தேய்ந்துற்றாற்போல்
கருத்திலுறும் நல்லறிவை வீறொட்டாமல்
கபடமுறும் புல்லறிவு மேலிட்டநாள்
குருப்பகரு முபதேசப் பொருளைநம்பக்
குறைவறவே யுருவேறத் திருவுமேறி
இருட்பறந்து மெய்ஞ்ஞானம் விளங்கச்செய்தாய்
இறைவநா ராயணனே யெம்பிரானே. (௨௪)

உப்புததி தேனுததி கருப்பஞ்சாற்றின்
உததிநெய்யி னுததிதயி ருததியுன்றன்
வைப்பெனும்பா லுததிநன்னீ ருததியென்னும்
வளைகடலே ழுண்டாக்கித் தீவுண்டாக்கிக்
கப்பலுடன் சோங்குமரக் கலமுண்டாக்கிக்
கடலோடிக் கரையேறக் கற்பித்தாற்போல்
இப்பிறவிக் கடலேழுங் கடந்தேயுய்கைக்
கெழிற்குருவா யுதித்தனையே யெம்பிரானே. ( )

சீராமா வென்றொருகா லுரைத்தாலுன்றன்
திருநாம மாயிரத்துக் கிணையாமென்றே
நீராருஞ் சடையான்பா கத்துமைக்கு [டோ
நிகழ்த்திடலம் மந்திரத்துக் கிணையொன்றுண்
பாராரு மதுதனையுச் சரித்தீடேறப்
பத்துருவில் ராமனென்றே முக்கால்வந்த
ஏராரும் பரசுரா மாஸ்ரீராமா
எழிற்பலபத் திரராமா வெம்பிரானே. (௨௬)

சீரரியே நின்கோவிற் றுவாரபாலர்
செயவிசெய ரிருவருநின் னேவலாகும்
காரணத்தா லிரணியனே டிரணியாட்சன்
கடியரா வணனுடனே கும்பகர்ணன்

மாரிஷிகர் சிசுபால னுடனேதந்த
வக்கிரனு மாகமுக்கால் வதைத்துமீண்டும்
ஈரமுடன் பண்டையிலுஞ் சாரூபந்தந்
தேற்றமுற வைத்தனையே யெம்பிரானே. (உஎ)

கரியுன்னி மூலமே யென்றமட்டிற்
கராவைவதைத் தொருநொடியிற் கரியைக்காத்
உரிகின்ற துகில்வளரக் கிருஷ்ணவென்றே [தாய்
உரைத்தளவிற் றுரௌபதைக்கு மானங்காத்தாய்
அரியெங்கு முளனென்றோர் பாலன்சொல்ல
அக்கணத்திற் றூணினர சிங்கமாகுய்
எரிகின்ற பெருந்தணலை யவனுக்கன்றே
இமசலமாக் கினையரியே யெம்பிரானே. (உஅ)

திருமணிட்டு நீறுமிட்டுத் திகழ்வைதீகச்
சீர்பெரிய வயிட்டிணவர் சைவர்புத்தர்
அருகர்சமணர்கள் துருக்கர்கர்த்தாவுண்டென்
றறுசமயத் தோர்களுக்கு மிறைவனீயே
தருமநெறி பதிவிரத மறையொழுக்கம்
தயவுசமஞ் சத்தியஞ்சூ ளுடையபேர்க்கு
இருளறுத்து மெய்ஞ்ஞானம் விளங்கச்செய்வாய்
இறைவாநா ராயணனே யெம்பிரானே. (உகூ)

திருக்கச்சி நம்பியுனை நம்பிச்செம்பொற்
றிருவால வட்டகயிங் கரியஞ்செய்து
பெருக்கமகிழ்ந் தேதிருவாய் மலர்ந்துபேசிப்
பேதமற்றுத் திட்டமா யிருக்கவோர்நாள்
கருக்கலினி லருளாளன் மறைவிற்றூங்கக்
காணும லருளாளா வென்னநீவந்
திரக்கமுடன் கைவிளக்குப் பிடித்துச்சென்றாய்
இயல்சக்க ராயுதனே யெம்பிரானே. (௩0)

திறத்தபொய்கை யார்பூதத் தார்பேயாழ்வார்
திருமழிசை யார்வில்லி புத்தூராழ்வார்
அறிக்கைமிகுங் குலசேக ராழ்வார்ஞான
ஆரணத்தைத் தமிழ்செயுநம் மாழ்வார்பத்தி
குறைச்சலில்லாத் தொண்டரடிப் பொடியாழ்வார்ப
ண், குளிர்ந்தசொல்லா லிசைபாடுந் திருப்பாணா
ழ்வார், இறக்கவெட்டிப் பறித்ததிரு மங்கையாழ்வா
ர், இவர்பதின்மர்க் கருளினையே யெம்பிரானே. ()

பத்துப்பே ராழ்வார்கள் தமினம்மாழ்வார்
பாதார விந்தத்தைப் பணிந்துபாடி
முத்திபெற வருமதுர கவியாழ்வாரும்
மூதறிவா லுயர்வேதப் பொருளைக்கொண்டு
உத்தமமாம் பாமாலை யொடுபூமாலை
உகந்துனக்குத் தருங்கோதை யாருங்கூட
இத்தலத்திற் பன்னிரண்டு பேராழ்வாரொன்
றெண்ணமுற வைத்தனையே யெம்பிரானே. ()

அருளுடனே பொய்கையா ருறங்கப்பூதத்
தாழ்வார்வந் திருவரா யிருக்கப்பேயார்
சொரிமழையிற் போய்மூவ ராகிநிற்கச்
சொலற்கரிய நீநாலாம் பேராத்தோன்றி
கருணையுட னம்மூவர் பாடல்கேட்டுக்
கமலமலர்த் திருவடிவீ டாகப்பாலித்
திருளறவே போவலூ ராயனுமொன்
றிடைகழியி னின்றனையே யெம்பிரானே. (௩௩)

வெயிற்காயு மாதித்தன் கனகத்தேர்க்கு
விடநாகம் வடஞ்சகடொன் றேழுவாசி
சயத்தாலா காயத்திற் றேர்நடாத்தும்
சாரதிகா லிரண்டுமில்லா முடவனுன்றன்

மயத்தான்மா மேருவைத்தேர் சுற்றிச்சுற்றி
மறைந்துதிப்ப தேதினமா நின்வேதத்தின்
இயற்சேரும் பிரமகற்பங் கிராணநன்னாள்
இதிற்றோன்ற வைத்தனையே யெம்பிரானே. ()

உதித்துவரும் போதுமத்தி யானப்போதும்
உயரத்த மலைவாயிற் புகுதும்போதும்
மதத்தசுர ருக்கனைத்தேர் நடத்தொட்டாமல்
வளைந்துபொரத் திருநாபிக் கமலம்வந்த
விதிக்கடவு ளுரைத்ததிரு மந்திரத்தால்
விப்பிரர்கள் யாவருமுச் சந்திதோறும்
எதிர்த்திறைத்த நீர்க்கணையா லசுரர்கீழ்பட்
டெதிர்நடக்கப் பண்ணுகின்றா யெம்பிரானே. ()

திண்ணமுடன் பாண்டுவுக்குச் சாபமுற்றும்
திறறரும னுற்பவித்தா னென்றமட்டில்
கண்ணில்லாத் திரிதராட் டிரன்றன்றேவி
காந்தாரி கெற்பம்விழப் புடைத்துக்கொள்ள
மண்ணிலது பொன்றுமுன் முனிவியாசன்
வந்தெடுத்துப் பலகலசத் தடைத்துநின்பேர்
எண்ணவது நூற்றுவராய்ப் பிறக்கச்செய்தாய்
இறைவாநா ராயணனே யெம்பிரானே. (௩௬)

விண்ணுலகு மண்ணுலகு மசுரர்மிஞ்சி
வேதமற்று வேள்வியற்று நீதியற்றுண்
பெண்ணென்னுங் குலமிரண்டும் வரம்புகெட்டுப்
பிரமாவும் படைப்பொழிந்திட் டிருந்தநாளில்
திண்ணமுடன் கெருடவா கனமீ தேறித்
திறலசுர ரனைவரையுங் கொன்றுதேவர்
எண்ணவுல கீரேழும் படியப்பண்ணாய்
இறைவாநா ராயணனே யெம்பிரானே. (௩௭)

வன்னியினன் புகழ்விசுவ தேவன்சுத்த
வருணன்வயிஷ்க் காரணிய னிந்திரன்சீர்
நன்னெறிசேர் தேவமுனி யேகபாதன்
நமன்வாயு வுமைபிதுர்க்க டனக்குபேரன்
கொன்னமருஞ் சங்கரனார் விதியோனென்னும்
குறைவிலா விவர்கள்பதி னைந்துபேரும்
இன்னமுத மதிக்கலையைத் தினமொன்றாக
என்றுமுண வைத்தனையே யெம்பிரானே. (௩அ)

முதற்பிறையா மென்னுமோர் கலையிற்கூடி
மூவைந்தும் வளர்ந்துகலை பதினாறாகும்
மதிக்கலையிற் பதினைந்தைச் சுராருண்டென்று
வந்திதனைக் கூடும்மமா வாசைநாளில்
கதிர்ப்பருதி பசும்பயிர்புல் கன்மரத்திற்
கலந்தணைந்து பசுவிடத்தே வந்துகூடி
இதிற்பஞ்ச கவ்வியத்தால் பணுமோமத்தால்
இந்துதிக்கப் பண்ணுகின்றா யெம்பிரானே. ()

காமனுரு விலிபுரவி கிளிதேர்காற்று
கடல்முரசங் குயில்காளஞ் சேனைமின்னார்
மாமகரங் கொடிகரும்பு சிலைநாண்வண்டு
மலர்கணைக ளிவைகொண்டே மதனுய்வீறிப்
பூமியுயர் வானமெங்குஞ் சஞ்சரித்துப்
பூங்கணையெய் தாண்பெண்ணைப் பொருதிக்கூட்
ஏமநிறத் தயன்படைப்பு மிவனால்வர்த்தித் [டி
தேற்றமுற வைத்தனையே யெம்பிரானே. (சo)

பட்டமற்றுப் பதினாலாண் டடவியுற்றுப்
பத்தினியுஞ் சிறைபோய்ப்பின் னேனுமீயும்
மட்டறவே சலித்திருக்கச் சுக்கிரீவன்
வந்துதவக் கவித்திரளாற் சேதுகட்டித்

துட்டனெனும் ராவணனைக் கொன்றுதேவர்
 தோத்திரிக்க வீடணற்குப் பட்டங்கட்டி
இட்டமுட னுலகாண்ட ஸ்ரீராமாவென்
 றெண்ணவிரு ளறுக்கின்ற யெம்பிரானே. (சக)

மீதான மச்சகெந்தி மகன்செத்தில்லாள்
 வியாசமுனிக் குப்பெற்ற பாண்டுதந்தை
மாதாக்கள் குந்தியுமத் திரையென்பாளும்
 மந்திரத்தா லைவருக்கை வரையும்பெற்றார்
சூதாடிப் பொய்யுரைத்துக் குருவைக்கொன்றார்
 துரௌபதையே பஞ்சவர்க்குத் தேவியானாள்
ஈதார ணப்பொருள்பா ரதமாமென்றே
 எண்ணவிரு ளறுக்கின்ற யெம்பிரானே. (சஉ)

நண்ணியொரு பாகவதன் வறுமைதன்னால்
 நாகரசன் பாற்சென்று நலிவுகூற
மண்ணிலவ னிருபதாண் டினுக்குச்செல்லும்
 மனைவர்த்திக் கீந்துபின்னும் வாவென்றோதக்
கண்ணதனாற் கானகத்திற் பசித்தவேங்கை
 கண்டவனுங் கலங்கியந்தக் கலக்கந்தீர
எண்ணரியே யெனக்கேட்ட புலிக்குமுத்தி
 ஈந்தனைவேங் கடத்தரியே யெம்பிரானே. (சஙு)

அறுசமயத் துறைகளுக்கு மிறைவனீயென்
 றறியாமற் பாண்டியன்முன் றற்கத்துற்றால்
விறலரசன் பொற்கிழியை யுயரக்கட்டி
 விழப்பாடிக் கொடுபோங்கள் பெரியோரென்ன
மறைகளொன்று மோதறியாப் பெரியாழ்வாரை
 மாமறைநீ யோதுவித்துக் கிழியறக்கண்
டிறைவணங்கிப் பட்டர்பிரான் வந்தானென்றே
 எண்ணவிரு ளறுத்தனையே யெம்பிரானே. (சச)

நந்தவனங் கொத்தநிலத் தெழுந்தபெண்ணை
நம்மாழ்வார் புத்திரியா வளர்த்தநாளில்
சிந்தைமகிழ்ந் துனக்காழ்வார் கட்டிவைத்த
திருமாலை யவள்சூடி நிழல்பார்த்தீய
உன்றனக்கு மற்புதமாத் தினமுஞ்சாத்த
உகந்துசூ டிக்கொடுத்த நாச்சியாரொன்
றிந்திரைக்கு மிதுதிட்டங் காட்டித்தொண்டர்
இருதயத்து ளிருக்கின்ற யெம்பிரானே. (சரு)

மச்சகூர் மவராக நாரசிங்க
வாமனமூ விராமபுத்த கற்கியாம்பத்
தச்சமூன்ற னவதார மாகுமென்றே
அகிலாண்டந் தெளியவிவற் றிரண்டாம்ராமன்
கச்சமரா டக்குறுகும் பரசுராமன்
கைச்சிலையை வாங்கியே நாரியேறிட்
டிச்சகத்தி லெப்பொழுதும் பரசுராமன்
இருத்துமுறை செய்திட்டா யெம்பிரானே. ()

பிறக்குமுன்னே வயிற்றுக்குட் கருவிறந்து
பிணத்தைப்பெற் றழுதுசிலர் புரளவைப்பாய்
குறுக்குப்பட் டேவயிற்றிற் பிணமாவீங்கிக்
கூற்றுவனுய்ச் சிலதாயர்க் கொல்லச்செய்வாய்
மிறுக்கமற்று மகப்பெற்று முன்னஞ்செய்த
வினைகடமை யனுபவித்திட் டிறக்கச்செய்வாய்
இறக்குமிடர் பிறக்குமிட ரிரண்டும்வேண்டேன்
இனிக்கனையேற் றச்சுதனே யெம்பிரானே.(சஎ)

ஆவணிரோ கிணிநாளி லமரபக்ஷத்
தஷ்டமியிற் சசியுதிக்கும் வேளைதன்னில்
தேவர்தொழும் வடமதுரா புரியிற்றோன்றிச்
சிசுவடிவாய் வசுதேவன் கைமீதேறி

நீவிரிச்ச யந்திநாள் வனத்துக்காளி
 நேயமுடன் கனிகடரி லுகந்துகொண்டே
யாவருக்கு மரியபதங் காளிக்கீந்தாய்
 இறைவநா ராயணனே யெம்பிரானே. (சஅ)

அரிதிவச மாமேகா தசிநன்னுளை
 அனுஷ்டித்த ருக்குமாங் கதனைக்கண்டவ்
விரதமனுஷ் டித்தளவி லாதபேர்கள்
 மிகக்கதிசே ருகையாலே சுரர்சோதிக்க
உருவமிகு மோகினியை விடுத்தமட்டில்
 உறுதியாத் தன்மகனை வெட்டுங்கூர்வாள்
இருபுயத்திற் பூந்தொடையா வைகுந்தத்தே
 இனத்தோடும் வைத்தனையே யெம்பிரானே. ()

பத்தியுடன் றுவாதசியன் றம்பரீஷன்
 பாரணைசெய் வதுதவிர்ப்பான் றூருவாசன்
குத்திரமா வந்தொளிக்க வுண்ணவஞ்சிக்
 கோவிந்தா வென்றுனது தீர்த்தங்கொண்டான்
உத்தமமென் றெண்ணும விடுஞ்சாபத்தால்
 உயர்முனியைத் துரந்தண்டத் துறவொட்டாமல்
இத்தலத்தி லம்பரீஷ நீயேகாவென்
 றிரந்தடையப் பண்ணினையே யெம்பிரானே. ()

பாதகக்கண் டாகன்ன னெனுமியக்கன்
 பத்தியற்றுன் பெரும்புகழைக் கேளோமென்று
காதிரண்டிற் சத்தமிகு மணியைக்கட்டிக்
 கணப்பொழுது மோயாம லசைத்திருக்கத்
தீதுநினைந் தானென்றுன் மனத்தெண்ணமல்
 சிந்தையினுல் மறவாமல் தியானித்தானென்
றேதமற வவனுக்கு மவன்றம்பிக்கும்
 இரங்கிமுத்தி யளித்தனையே யெம்பிரானே. ()

கடிக்கிலிர தித்தமாங் கனியைமீளக்
கடியாமற் கல்லேயில்வைத் துனக்காமென்றே
படைத்துவைத்த வேடுவச்சி சபரிநெஞ்சிற்
பரிவுகொண்டு ரகுராம வவதாரத்தில்
சடக்கெனவே முன்றின்ற கனியைத்தானே
தக்கவிதிப் படிபடைத்த தாகவுட்கொண்
டிடுக்கணறச் சாரூபஞ் சபரிக்கீய்ந்தன்
றீடேற்றி விட்டனேயே யெம்பிரானே. (௫௨)

திண்ணமுடன் கோபாலர் மனேயில்வெண்ணெய்
திருடினதைக் கண்டவர்கள் துரத்தும்போது
கண்ணிலாத் ததிபாண்டன் மனேயுட்புக்குக் [ள்ள
கண்கொடுத்தோர் சாடியிற்புக் கொளித்துக்கொ
புண்ணிகராங் கண்வேண்டேன் கதிதாவல்லால்
போகவிடே னெனச்சாடி மூடிக்கொள்ள
எண்ணரிய பரமபத மவனுக்கீந்தாய்
இறைவாநா ராயணனே யெம்பிரானே. (௫௩)

மிடித்தில்லாள் பசித்தொறுக்கிற் குசேலனென்னு
விப்பிரன்ரு னஞ்சியுன்றன் பதிக்குவந்தால் [ம்
அடுத்தசிநே கிதன்வந்தா னென்றேசிந்தித்
தறிந்தழைத்தென் கொடுவந்தீர் தாருமென்றே
மடிக்கணுறு பொரியவலா மதனேவாங்கி
மகிழ்ந்துவிர லாலள்ளி யிருகாலுட்கொண்
டிடுக்கணறச் சம்பத்து முத்திவீடும்
இரங்கியவற் களித்தனேயே யெம்பிரானே. (௫௪)

நந்தகோ பாலனுறுந் திருவாய்ப்பாடி
நகர்மீதிற் படையெடுத்து மண்டலீகர்
வந்திடிலப் பகைவொல்லா மடிவொன்றே
வரங்கொடுத்துப் பின்னகரங் கட்டுவித்தாய்

அந்தவரத் தாற்கஞ்சன் வரவேயஞ்சி
அசுரர்களிற் பலனைவிடுத் துன்னைக்கொல்லைக்
கெந்தவகை தொடுத்தாலுஞ் செயித்தநேக
ராட்சதனை வதைத்தனையே யெம்பிரானே. ()

உக்கிரசே னன்றனைப்போல் வடிவுகொண்டே
உத்தமியை யோரசுரன் வந்துகூடி
அக்கிரமாக் கஞ்சனுதித் தசுரனுகி
அரக்கனைக் கூட்டிக்கொண்டே பிதாவைத்தள்
திக்கெல்லா மவனுளில் மதுரைக்கேகித் [ளி
திரனுடனே கஞ்சனைக்கொன் றவன்பிதாவை
இக்குவலை யம்புரக்கப் பண்ணிவைத்தாய்
இறைவாநா ராயணனே யெம்பிரானே. (ருசு)

நின்னினைவா நித்திரையைத் துற்கையாக்கி
நிகரினந்த கோபனுக்குப் பெண்ணதாக்கி
அந்நிசியி லனைவரையு மயங்கப்பண்ணி
அருளுடனே வசுதேவன் கைமீதேறி
நன்னெறிசேர் திருவாயர் பாடிபுக்கு
நந்தனுக்கு மகவான துற்கைப்பெண்ணை
இந்நிசியிற் றேவகியார் பெற்றுரொன்றே
இனிதுரைக்கப் பண்ணினையே யெம்பிரானே. ()

கடியகர்த்தா பாசுரனுஞ் சத்தமாகக்
கத்துவது கேட்டளவிற் கஞ்சனஞ்சிப்
படையெடுத்துக் கவசந்தொட் டநேகரோடும்
பதலமாய் வந்திடத்தே வகியார்கண்டே
திடமுடையா ணல்லபெண்ணே யென்றபோதும்
சீக்கிரமாக் கல்லிலடித் திடவேயோங்க
இடியிடித்தாற் போன்மார்பி லுதைத்தேதுற்கை
ஏகினைத் தருளினையே யெம்பிரானே. (ருஅ)

முலையில்விட மருத்தியுனைக் கொல்லவெண்ணி
　மோகினியாய் வந்தபூ தகியென்பாளோர்
மலையெனவீழ்ந் திடமுலையி னஞ்சும்பாலும்
　வல்லுயிருந் திருப்பவள வாயாலுண்டே
கொலைசெய்ய வந்தவடன் பகையெண்ணுமல்
　கொடுத்தனைசா யுச்சியவீ டென்னிற்போற்றும்
இலகியமெய்த் தொண்டருக்குக் கதிதானீவ
　தெளிதுனக்குச் சீரரியே யெம்பிரானே. (ருசு)

குறைச்சலறக் கனிக்கரிசி யள்ளிமூடிக்
　குதித்துவர மோதிரத்தின் வழியாச்சிந்தி
முறத்திலிட வெறுங்கையாய்த் திகைத்துநிற்க
　முகம்பார்த்துத் தின்கனியிட் டப்பாவென்னில்
நிறத்தநவ மணிகள்கனி விற்பாள்கூடை
　நிறையவவ ளஞ்சிநந்த கோபனென்னும்
இறைக்குரைக்கி லுனதுசொம்மே கொடுபோவம்மா
　என்றுரைக்கப் பண்ணினையே யெம்பிரானே. ()

மன்னனைப்பா டாமற்போ கின்றேம்நீயும்
　வாவரியே யென்றழைத்த புலவன்பின்னே
பன்னகப்பாம் பணைசுருட்டிக் கொண்டேயேகிப்
　படுத்துக்கொ ளென்றமட்டிற் படுத்துக்கொண்டா
சொன்னவண்ணஞ் செய்தபெரு மாளேயென்று [ய்
　சுரர்துதிக்கக் கச்சியில்வீற் றிருக்கின்றாய்நீ
என்னுயிரு மென்னுணர்வு மெல்லாநீயே
　இறைவாநா ராயணனே யெம்பிரானே. (சுக)

கருதலர்க்குத் தோலாத வரத்தால்வந்த
　காலையவு ணன்போரிற் பின்னிட்டோடி
வரைமுழையிற் றனையுறக்க மெழுப்பும்பேர்கள்
　மடிவனொன்றே முசுகுந்தன் வரத்தாற்றுஞ்சப்

பரிமளிக்க விடத்தொளிக்கத் துயிலுவானைப்
  பதறிநீ யென்றுதைக்கின் முசுகுந்தக்கோன்
இருகண்விழித் திடக்காலே யவுணனீறாய்
  இறக்கவகை யிட்டனையே யெம்பிரானே. (சுஉ)

சயிந்தவனை யிப்பகலே கொல்வேன்றப்பில்
  தழலிறப்பே னெனவிசயன் சபதங்கூறப்
பயந்தவன் பெட்டிக்கு ளுறச்சக்கரத்தால்
  பகலைமறைத் திரவாக்கித் தருமன்சேனை
மயங்கியிடச் சயிந்தவனு மொளிப்புநீங்கி
  வரவிரவைப் பகலாக்கி விசயாவெய்யென்
றியம்பியந்தச் சயிந்தவனை வதைத்துப்பார்த்தன்
  இறவாமற் காத்தனையே யெம்பிரானே. (சுங)

மைந்தனெனுஞ் செயித்திரதன் சிரத்தையிந்த
  மண்ணில்விழச் செய்தவர்கள் மடிகவென்றே
சிந்துபதி தபசுபண்ணி யிருக்கப்பார்த்தன்
  செயித்திரதன் தலையறவே யெய்தபாணம்
சந்திபண்ணுங் கையிற்சிரத்தைக் கொடுபோய்வைக்
  தறையிலிட்டுச் சிந்துபதி தானேசாக [கத்
இந்தவகை தொடுத்ததனு லன்றுபார்த்தன்
  இறவாமற் காத்தனையே யெம்பிரானே. (சுச)

கன்னனெய்யுங் கடுநாகக் கணையாற்பார்த்தன்
  கழுத்தறுந்து மாயாமற் றேரைத்தாழ்த்த [ம்
மின்னுமணி முடிக்கிலக்காய்க் கொடுபோய்ச்சர்ப்ப
  மிகவெட்கித் தனைமீண்டுந் தொடுக்கச்சொன்னால்
உன்னருளான் முன்னாளிற் குந்திதேவிக் [டேன்போ
  குரைத்தசொற்காத் தொடுத்தகணை யினித்தொ
என்னவந்தப் பாம்புதலை யடித்துக்கொண்டே
  இறக்கவகை யிட்டனையே யெம்பிரானே. (சுரு)

திளம்பன்னி ராயிரங்கோ தானம்பண்ணும்
திறலரசன் முன்னோநா ளீய்ந்தவோரா
தனதுகீ தாரத்திற் சேரிலத்தை
தானுமொரு வர்க்களித்த சாபத்தாலே
மனநடுங்கிக் கிணற்றினிற்பச் சோந்தியாகி
மயங்கியுற நீயெடுக்கச் சாபநீங்கி
இனனிறமா யுலகமெல்லாம் புரக்கவைத்தாய்
இறைவாநா ராயணனே யெம்பிரானே. (சுசு)

வரத்திலர னுங்கணமும் வாசல்காக்க
மதத்தவா ணசுரன்மே னீவந்தக்கால்
உருத்திரனக் கினிவிடநீ குளிராயேவ
ஊஷ்ணமுடன் குளிருமா யரனுற்றக்கால்
கரத்திரளிற் படையெடுத்தே யெதிர்த்தவாணன்
கைகளோ ராயிரத்தி லிரண்டுகையை [தாய்
இருத்திமற்றைக் கரங்களெல்லாந் துணித்துக்காத்
இலகுசக்கிரா யுதத்தரியே யெம்பிரானே. (சுஎ)

பொன்னுலகைச் செயித்தநர காசுரன்றான்
பூதலத்திற் கொடுவந்து வைக்குந்தேவ
கன்னியர்கள் பதினாறு யிரம்பேர்தம்மைக் [டே
கலியாண முகூர்த்தமொன்றிற் பண்ணிக்கொண்
நன்னெறிசே ரவரவர்க்கோர் புருடனாகி
நாடோறு மவரவர்க ளுடனேகூடி
என்னகத்தி லேயிருப்பா ரெங்கும்போகார்
என்னவுற்றாய் மாயவனே யெம்பிரானே. (சுஅ)

உருக்குமணிக் கொருபூநீ யளித்தத்தாலே
உன்னுடன்சத் தியபாமை பேசாதுற்றால்
தருக்கொடுவந் துனக்களிப்பே னென்றுசொல்லிச்
சயகருடன் மீதேறி வானுக்கேகி

மருக்கமழும் பாரிசா தங்கொள்போது
மறித்தசுர ரிந்திரன்விழச் சங்கமூதி
இரக்கமொடத் தருக்கொணர்ந்து மனைவிக்கீந்தாய்
இறைவாநா ராயணனே யெம்பிரானே. (௬௯)

பயிர்க்கிறைத்துக் காலில்வருங் கிணற்றுநீரைப்
பாகவதன் கைச்செம்பான் முகந்துகொண்டு
வெயிற்சுடுகால் குளிரவே நனைத்துக்கொள்ள
வேளாள னிறக்கவெம தூதர்பாசக்
கயிற்றினிற்கட் டொட்டாமன் முகுந்தாவுன்றன்
கணநாத ராதரவா யழைத்துவந்தே
இயற்சுருதி முழங்கியசீர் வைகுந்தத்தில்
இனத்தொடும்வைத் திடச்செய்தாயெம்பிரானே.

பாதகவெஞ் சினமுடைய கிராதகன்றான் [டே
பதியிழந்த விதவையைப்பெண் டாக்கிக்கொண்
பாதையினில் வீடுகட்டி யிருக்கவோர்நாள்
பாகவதர்க் கமுதளிக்கும் பொருட்டாலுச்சிப்
போதொரடி யவனவன்பந் தலிலேநின்று
போகவடி யார்க்குநிழ லீந்தானென்றே
ஏதமற விவனோடுஞ் சாலோகத்தில்
ஏற்றமுற வைத்தனையே யெம்பிரானே. (எ௧)

அடவிதனி லரிதாச னெறியேசெல்ல
அறியாமற் பறிக்கவந்தோர் கள்ளன்கிட்ட
படைவிற்கொண் டோர்வேடன் கூடியத்தால்
பறியாக்கள் ளன்றொலைய வூர்போய்ச்சேர்ந்தே
திடமுற்ற பத்தியினா லுன்னைப்போற்றி
திருவாரா தனஞ்செய்ய வேடனாலே
இடரற்றா னென்றவனை வைகுந்தத்தே
எண்ணமுற வைத்தனையே யெம்பிரானே. (எ௨)

உன்னும மாயிரத்தி லொருபேர் சொல்லான்
உனதடியார்க் கொருநாளும் வணங்கிப்பேசான்
சொன்னலும் பெரியோர்கள் புத்திகேளான் [வான்
சொல்வதெல்லாம் பொய்கொலையுங் களவுஞ்செய்
அந்நீசன் திருடிவந்தே திருவரங்கத்
தரிசியென்று விற்றதனு லவனுக்காவந்
தென்னூரின் பேர்சொன்ன னென்பேர்சொன்னன்
என்றுமுத்தி யளித்தனையே யெம்பிரானே. (எந)

தாயாய்நற் றந்தையாய்க் குருவாய்த் தேவாய்த்
தாரமாய்ப் புத்திரரா யுறவாய்நானுய்
நீயாகி யெள்ளிலெண்ணெய் போலேயெங்கும்
நிறைந்துபரி பூரணமாய் நிற்குஞ்சோதி
மாயாகண் ணவரதா வாசுதேவா
மாதவா வென்றுசுரர் வணங்கிப்போற்ற
ஏயாவென் றேயாமல் வேயால்வாயால்
இசையூத நின்றனையே யெம்பிரானே. (எச)

கன்றுடனே கோபால ரநேகம்பேரைக்
கமலவய னபகரித்துக் கொடுபோய்வைக்க
வென்றியுட னந்தந்த வடிவமாகி
வேற்றுமையற் றனைத்துமுற வேசிட்டித்தாய்
அன்றிருந்து மற்றைநா ளயன்வந்தக்கால்
அனைத்துமுறக் கண்டஞ்சித் தெண்டன்பண்ணி
இன்றடியேன் செய்தபிழை பொறுத்துக்காவென்
றேத்தவளித் தனையரியே யெம்பிரானே. (எரு)

பலவிசையச் சராசந்த னுன்றன்பேரிற்
படையெடுக்க முறிந்தோடிப் பின்பொருக்கால்
மலைமிசைநீ யேறத்தீ மூட்டிநீதான்
மடிந்தனையென் றெண்ணிமிகச் சயமாயுற்றால்

அலைவின்றி நீயுதித்து மாறுபாகம்
　ஆகவொரு துரும்பினைத்தான் பிளந்தெறிந்தே
இலகுபல முளவீம சேனன்கையால்
　இருபிளவாக் கினையரியே யெம்பிரானே. (எசு)

நிருவாணத் துடன்குளித்துப் பனைகள்போல
　நின்றமையாற் சுரர்கள்முனி சாபத்தாலே
மருதாகி நிற்குமிடத் துன்னையாயர்
　மதியாமல் வெண்ணெய்க்கா யுரலிற்கட்டில்
வெருவாமலே தவழ்ந்து மருதைக்கிட்டி
　விறற்றிகிரி யாவுரலா லறுத்துவீழ்த்தி
இருளான சாபந்தீர்த் தவரைப்பண்டில்
　ஏற்றமுற வைத்தனையே யெம்பிரானே. (எஎ)

நிலமாது மோகித்தே யுனக்குப்பெற்ற
　நிருதநர காசுரனை யும்பர்க்காநீ
கொலவேண்டி வந்துபொர வவன்விடுத்த
　கொடுங்கணைநின் னெற்றியிற்பட் டுதிரத்தாற்கண்
மலர்மூடிக் கொள்கையினின் கரத்திலுற்ற
　வரிசிலையிற் சத்தியபா மைப்பெண்ணெய்ய
இலகாழி யெய்தாற்போ னரகன்மேற்பட்
　டிறக்கநினைத் தனையரியே யெம்பிரானே. (எஅ)

சயமிகுத்த சாம்புவனைப் பொருதுவென்றே
　சாம்புவதிப் பெண்ணையுங்கைக் கொண்டவந்நாள்
நயமுடனே சிமந்தகமா மணியுங்கொண்டே
　நாடனைத்தும் போற்றவெழி லாகவந்தாய்
அயனையளித் துலகனைத்தும் படைக்கப்பண்ணும்
　அச்சுதனே யென்றமரர் முனிவரெல்லாம்
இயலிசைசேர் வேதத்தாற் றுதிக்கவேவீற்
　றிருக்குநா ராயணனே யெம்பிரானே. (எசு)

திட்டமுட னுயரில்லில் வெண்ணெய்நெய்பால்
திருடுகைக்கே கண்டபெண்க ளுனேக்கயிற்ருல்
கட்டிவைத்து நந்தன்மனே தன்னிற்சென்றே
கைதொழுத சோதையுடன் முறையிட்டக்கால்
தொட்டிலிலே பார்க்கமிக்க கொறுக்கைவிட்டே
தூங்குதல்கண் டஞ்சியந்தப் பெண்கடெண்டன்
இட்டறியா தேசொன்னேம் பொறுமாதாவே
என்றுரைக்கப் பண்ணினேயே யெம்பிரானே. ()

மகரத்திற் சூரியன்வந் துதித்தகாலில்
வந்திக்க விந்திரனே நோக்கிப்பொங்கல்
மிகவிட்டுக் கயிலேமலே போலேவைக்க
விளேயாட்டா யத்தனேயும் நீயேயுண்ணக்
ககனத்தி லிந்திரனும் வந்துபார்த்துக்
கன்மழையை நிரைமீதில் விடுத்தமட்டில்
இகபரத்துக் கிறையவனே நிரைக்காக்குன்றை
எடுத்துமழை தடுத்தனேயே யெம்பிரானே. ()

தீமையினல் மக்கள்பழிக் காக்கண்ணில்லாத்
திருதராட் டிரன்வீமற் கொல்லவெண்ண
வீமனேப்போல் வல்லிரும்பாற் சமைப்பித்தந்த
விழியிலான் முன்னிறுத்தி வீமன்பேச
மாமிடுக்காற் கைநெருக்க இருப்புவீமன்
வலியதலே தெறித்துயரப் பறக்கவேகண்
டேமமுடன் வீமனேயாள் கண்ணுவென்றே
எல்லோருந் தொழவிருந்தா யெம்பிரானே. ()

உலகங்க ளீரேழுங் கற்பாந்தத்தில்
ஒருங்கவே யோர்கணத்தி லெளிதாயுட்கொண்
டலேவின்றிக் கற்பாந்த வெள்ளந்தன்னில்
ஆலிலேமேற் குழவியாய்த் துயின்றவந்நாள்

சலிலமற மதுகயிட வனையுண்டாக்கிச்
சக்கரத்தாற் பிளந்துடலாற் சலத்தைமூடி
இலகமுனுண் டருளுலகை யுமிழ்ந்தேபண்டில்
ஏற்றமுற வைத்தனையே யெம்பிரானே. (அங)

அருமறையா ரிருக்கெசுர்சா மத்திேைடும்
அதர்வணமா கியசதுர்வே தங்கடம்மைத்
திருடியெடுத் துக்கொண்டே யுததிசேரும்
தீயனுக்கா மச்சாவ தாரமாய்நீ
ஒருசெலுவிற் சமுத்திரத்தைச் சுருக்கியேவைத்
துக்கிரத்தாற் சோமுகா சுரனைக்கொன்றிட்
டிருளறவே விதிபடைக்க வவ்வேதத்தை
இரங்கியளித் தனையரியே யெம்பிரானே. (அச)

மந்தரமத் தமிழ்ந்தாமற் பாற்கடற்குள்
வளர்ந்தாதி கூருமமாய் மலையைத்தாங்கிச்
சுந்தரவா சுகியைவட மாகச்சுற்றிச்
சுராசுரர்நின் றமிர்தங்க டைந்தவந்நாள்
ஐந்தருசிந் தாமணிநன் னிதிகளொன்ப
தானைபரி மூதேவி தாராதேனு
இந்திரைபொற் கௌத்துவமா மணியோடாலம்
இளம்பிறையுந் தந்தனையே யெம்பிரானே.(அரு)

புண்ணியந்தெய் வதமுஞ்சேர் பூலோகத்தைப்
புற்பாய்போற் சுருட்டிக்கொண் டேபாதாளம்
நண்ணிரணி யாட்சனைப்பின் றொடர்ந்தேயேகி
நலமுடனே பாதிவரா கத்தேவாகி
மண்ணுலக மனைத்துமிடந் தெடுத்தோர்கோட்டில்
வைத்துவர வவன்மறிக்க வதைத்துத்தேவர்
எண்ணவுல கீரேழும் படியப்பண்ணும்
இறைவாநா ராயணனே யெம்பிரானே. (அசூ)

நலமருவு பிரகலாத னிரணியாய
 நமவென்று சுக்கிரனன் றேதச்சொன்னால்
அலேவின்றி யரிகரிநா ராயணாவென்
 றறிந்துரைக்கப் பிதாச்சுதனைக் கொல்லவிட்ட
பலமல்லர் மதகரிபாம் பனல்நீர்வெற்பு
 படைகண் மித்துருவாக் காக்கப்பண்ணி
இலகியபொற் றூணினர சிங்கமாய்வந்
 திரணியனை வதைத்தனையே யெம்பிரானே(அஎ)

சுரரசுரர் முனிவர்நரர் கையிற்பாரிற்
 சுடர்வானிற் பகலிரவி லுள்புறம்பிற்
பெருபடையிற் றன்சாகா விரணியன்றன்னைப்
 பிரகலாதன் தற்கித்துண் டென்றதூணில்
நரகரியாய்ப் பொழுதுபுகு நேரந்தன்னில்
 நாடியுதித் துயர்வாசற் படிமீதேறி
இரணியனைத் தொடைமிசைவைத் துகிரினாலே
 இருபிளவாக் கினையரியே யெம்பிரானே. (அஅ)

தீமையினால் மாவலிதான் வாழ்நாளந்தத்
 தேவர்செயும் வேள்வியைத்தான் செய்கையாலே
வாமனனாய் மூவடிமண் டாரையேற்று
 வானிலயன் பூசிக்க வொருதாணீட்டிப்
பூமியோ ரடியாக்கித் தாரைவார்த்த
 பூதானக் குறையடியுந் தந்துபோவென்
றேமவுல கிற்சுகமாப் பாதாளத்தில்
 எழிற்பலியைச் சிறையில்வைத்தா யெம்பிரானே.

உலகளந்த போதுவளர்ந் தண்டகோளத்
 துதைந்ததிரு வடியையயன் விளக்குந்தீர்த்தம்
பலமுகமா யாகாச கங்கையாகிப்
 பகிரதன்மெய்த் தவத்தாற்பார்க் கிறங்கும்போதச்

சலமிருந்தே யரன்சடையிற் றங்கியந்தச்
சங்கரனைச் சிவனாக்கி யிழிந்ததீர்த்தம்
இலகுபுகழ்க் காசியிலே கங்கையாய்வந்
திடர்தீர்க்கப் பண்ணினையே யெம்பிரானே. (கூ0)

தசரதன்பா லுதித்துமுனி யாகமுற்றித்
தாளிணையாற் கல்லைப்பெண் ணாக்கியார்க்கும்
வசமலாப் பினாகத்தைக் குனித்தொடித்து
மனமகிழச் சீதையைநன் மணமுஞ்செய்து
குசலைபண்ணிக் கவித்திரளாற் சேதுகட்டிக்
கொடியரா வணகும்ப கருணனைக்கொன்
றிசைபெறவே வீடணற்குப் பட்டங்கட்டி
ஏற்றமுற வைத்தனையே யெம்பிரானே. (கூக)

வசுதேவன் சுதராறு பேரைக்கஞ்சன்
வதைத்தபின்னே ழாங்கருவாய் வழுவியேவீழ்ந்
தசரீரி யாலந்த நந்தகோபன்
அடைக்கலமா முரோகிணியார் வயிற்றிற்புக்குச்
சசிவடிவாய்ச் சங்கரு ஷணனாய்வந்தே
தக்கதிறற் கண்ணனுக்குத் தமையனாகி
இசைவாக வலாயுதத்தா லுலகைக்காத்தாய்
எழிற்பலபத் திரராமா வெம்பிரானே. (கூஉ)

வசுதேவ னிடத்துதித்து நந்தகோபன்
மகவாகிச் சுரர்பணிந்து போற்றவீறி
அசுரேச ரனேகருடன் கஞ்சனைக்கொன்
றைவருக்காப் பாரதப்போர் பொருதுவென்று
சிசுபாலன் வசைகேட்டுப் பொருதுசாபந்
தீர்த்தருளிப் பரமபத மவனுக்கீந்தே
இசையாகத் திருவிளையாட் டனேகஞ்செய்தாய்
ஏற்றமுள்ள கோவிந்தா வெம்பிரானே. (கூஙு)

நம்பியமெய்க் குருராமா நுசனைப்போற்றி
　நலமுடனே கச்சியில்வாழ் கடாம்பியாச்சான்
தும்பையூர்க் கொண்டியென்பா ணவபாண்டத்திற்
　றோய்த்ததயிர் விலைபேசிக் கொண்டுவந்தே
உம்பர்தொழு முனைக்கேத்தித் தானுமுண்ண
　உளத்திருள்போய்த் தயிர்க்குவிலை வாங்காக்கொ
கெம்பரமென் றுச்சான்சொற் கேட்டுமுத்தி[ண்டிக்
　ஈந்திட்டா யச்சுதனே யெம்பிரானே. (கூச)

பாகவத கிருஷ்ணயங்கா ரென்பார்நின்பால்
　பத்திகொடு சங்கீதம் லட்சம்பாட
நீகருணை கூர்ந்துதிருப் பதிநூற்றெட்டும்
　நிமிடத்தி னேசமுடன் றேன்றவைத்தாய்
மோகமுட னெடுத்தவனை விழுங்கிக்காட்டி
　முடியிலவன் றரித்தபட்டும் வாயிற்காட்டி
ஏகமாய்க் கூடியது திட்டங்காட்டி
　எல்லாரு மறியவைத்தா யெம்பிரானே. (கூரு)

சக்கரஞ்சங் குயர்கதைவா டணுவோடைந்தும்
　தரித்தருளும் பரம்புருடா கமலக்கண்ணு
மிக்கபரா பரமூர்த்தி துளபத்தாமா
　விறலுடனே மண்ணளந்துண் டிருக்குஞ்சோதி
அக்கரமைம் பத்தொன்றாய் சொல்லாய்சொல்லின்
　அருத்தமுமா யெட்டெழுத்தின் வடிவமாகி
எக்கணிலு மணுவுக்கு மணுவாய்நின்றும்
　எழிற்குருவா யுதிக்கின்ற யெம்பிரானே. (கூகூ)

திருமாதும் நிலமாதும் பத்தியாலே
　திருவடிகள் வருடியிட விழித்துறங்கும்
கருணாக ராமுத்தி வீடாயெங்கும்
　கலந்துருவா யருவாகி யிருக்குமாயா

அருளாளா வுயர்சனகன் சனக்குமாரன்
அனந்தன்கரு டன்விசுவச் சேனனென்றும்
இருள்சேரா மார்க்கண்டன் பிருகுபோற்ற
இருக்கின்றாய் நாரணனே யெம்பிரானே. (௯௭)

கண்ணிரண்டா யிரமுடைய சேஷன்பன்னாள்
காத்திருந்து முன்றனுடை வடிவங்காணான்
பண்ணுறத்தன் னாவிரண்டா யிரத்தாலோதிப்
படித்துமுன்றன் பெருமைதனைப் பகரமாட்டான்
மண்ணுலகிற் சிறியவனோர் நாவாலுன்றன்
மகிமையைக்கண் டோக்கவென்றால் வசமோவா
எண்ணரிய மாயவனே கச்சிவாழும் [னோர்
இறைவாநா ராயணனே யெம்பிரானே. (௯௮)

பட்டமரந் தளிர்த்துமிகப் பூத்துக்காய்க்கப்
பாற்பசுக்கள் சுரந்தொழுக்க மலடுமீனத்
துட்டவியாக் கிரமுமா னினமுமொன்றாத்
தோகைமயில் படநாக முடனேயாட
வட்டமுலைக் கன்னியர்கள் மாலாய்நிற்க
வானவருந் தானவரும் வணங்கிப்போற்ற
இட்டமுட னேவேணு நாதம்பண்ணாய்
இறைவாநா ராயணனே யெம்பிரானே. (௯௯)

ஆருமுனே நவமாகப் பாடவேதம்
ஆகமசாஸ் திரமனைத்தும் நீயுரைத்தாய்
பேருமுனக் குண்டான பழையபேரோ
பெருங்கதையு மியலிசையும் பழையவேயாம்
காருததி நீர்தனையே முகந்துபெய்யிற்
கடலிலது நீத்தமதாய்க் கலந்துற்றாப்போல்
ஈரமுடன் மெய்யடியார் நவமாப்பாடில்
இரங்கியதுட் கொள்கின்றா யெம்பிரானே. (௧௦௦)

திருநாம மறவாவுன் றாசர்க்கெல்லாம்
சீர்பாதத்தூளிநா யடியே னுன்றன்
அருளாலே யெம்பிரான் சதகமென்றே
அறைந்தகவி நூறதனி லொன்றானாலும்
பரிவாகக் கற்றவர்க்குங் கேட்டபேர்க்கும்
படிமிசையிற் றுன்பமறுத் தின்பம்பாலித்
திருவடியின் மெய்ஞ்ஞானம் விளங்கச்செய்வாய்
இறைவாநா ராயணனே யெம்பிரானே. (௧0௧)

எம்பிரான் சதகம்
முற்றிற்று.

புத்தகவிளம்பரம்.

இதனடியிற்குறித்த புத்தகங்கள் சென்னபட்டணம் முத்தியாலுபேட்டை தம்புசெட்டியார் வீதி கிழண்டைவாடை 289-வது கதவிலக்கமுள்ள கலாரத்நாகரம் என்னும் அச்சுக்கூடத்தில் ஊ - புஷ்பரத செட்டியாரிடத்தில் விலைக்கு வாங்கிக்கொள்ளலாம்.

சடகோபரந்தாதி	0—0—9
திருவேங்கடக்கலம்பகம்	0—1—6

	R. A. P.
திருக்கண்ணமங்கைமாலை	0—0—9
கஜேந்திரமோக்ஷம்	0—0—9
எம்பிரான்சதகம	0—1—0
கோவிந்தசதகம்	0—0—9
‡ திருவரங்கத்தூசற்றிருநாமம்...	0—0—9
‡ திருவரங்கக்கலம்பகம்	0—1—3
‡ திருவரங்கத்துமாலை	0—0—9
‡ திருவரங்கத்தந்தாதி...	0—0—9
‡ திருவேங்கடமாலை	0—0—9
‡ திருவேங்கடத்தந்தாதி	0—0—9
‡ நூற்றெட்டுத்திருப்பதியந்தாதி	0—0—9
‡ அழகரந்தாதி	0—0—9
ஷை சடகோபாந்தாதி முதலாகிய 14 - புத்தகங்களும் ஒன்றாய்க்கட்டியது... ...	0-10—0
ஷை 14 - புத்தகங்களுள் இக் ‡ குறியிடப்பட்ட புத்தகங்கள் திவ்வியகவி பிள்ளைப்பெருமாள் ஐயங்கார் அஷ்டப்பிரபந்தங்கள் இவை ஐயங்கார் சரித்திரத்துடன் ஒன்றாகக்கட்டியது	0—6—0
ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணம் கித்தான் பயிண்டு... ...	1-14—0
ஷை ஷை ஆப்பவுண்டு	1-12—0
நாலாயிரப்பிரபந்தம்	1-12—0
குசேலவர் கீர்த்தனை	0—8—0
விஷ்ணுதூஷணபரிகாரம்	0—2—0
கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பு தெலுங்கு	0—6—0
ஷை ஷை தமிழ்	0—6—0
குருபரம்பரைப் பிரபாவம் (தெலுங்கு வசனம்.) ...	1—0—0
இராமநுஜநூற்றந்தாதி (தெலுங்கு) கித்தான்பவுண்டு	0-10—0
ஷை ஷை (ஷை) ஆப்பவுண்டு...	0—8—0

of

ONAL UNION OF CO

Branches

Penang *Perak* *Selangor*

TEMBER 1967

丁未年八月大
初五白露 廿一秋分

WED 星期三	THU 星期四	FRI 星期五	SAT 星期六
		1 廿七 جمادالاول 27	2 廿八 جمادالاول 28
6 初三 جمادالاخر 2 栎城賽馬 PENANG	7 初四 جمادالاخر 3	8 初五 جمادالاخر 4	9 初六 جمادالاخر 5
13 初十 جمادالاخر 9	14 十一 جمادالاخر 10	15 十二 جمادالاخر 11	16 十三 جمادالاخر 12
20 十七 جمادالاخر 16 吉隆賽馬 K.L.	21 十八 جمادالاخر 17	22 十九 جمادالاخر 18	23 二十 جمادالاخر 19
27 廿四 جمادالاخر 23	28 廿五 جمادالاخر 24	29 廿六 جمادالاخر 25	30 廿七 جمادالاخر 26 星洲賽馬

PRINTED IN HONG KONG